

tarer trindt omkring. Vi læse jo hver Dag om den store Glæde over, at der er oprettet konservative Klubber i den og den By, i den og den Landsby. Men hvad agitere de Herrer for og paa hvilken Maade agitere de. Jeg hævder, at de agitere paa en i høj Grad henholdsvis Maade og da navnlig en Maade, hvor de fremstille Benstre, ja maaste hele Oppositionen som et Folk uden Loyalitet uden den Nødvendighed, der skyldes Landets Konge, (Modsigelse.) — det er sagt mangfoldige Gange — fremstillende os som dem, der gjøre Uret mod Thronen. Ja, jeg hævder, som det blev sagt i Gaar, der findes næppe noget Land, der i den Grad er monarkifindet som det danske Rige, og jeg for mit Vedkommende har sagt, om her i Salen veed jeg ikke, at der er ingen Forsatning, jeg finder bedre end netop det konstitutionelle Regimente; naar det udføres efter den Grundlov, som her er os givet, saa anser jeg det for det heldigste, det lykkeligste og det mest rolige Liv, der kan føres.

Jeg skal slutte med et Par Bemærkninger som et Slags Svar paa Spørgsmaal, der kom fra det ærede Medlem for Viborg (Klein). Det ærede Medlem talte for at berolige, og det er i og for sig meget godt. Han talte om, at Oppositionen nøie maatte overveie sine Handlinger, og lagde særlig enhver Rigsdagsmand paa Sinde at overveie, hvorvidt han ønskede at fortsætte en Krig paa Kniven, at overveie, hvorvidt det var rigtigt, og hvilke Midler, der stode til Oppositionens Raadighed i Kampen. Jeg indrømmer lige overfor det meget ærede Medlem, at saadanne Spørgsmaal ere fuldt berettigede. Men hvis er Skylden? Ja, det er lige meget, hvis Skylden er. Spørgsmaalet er: Skulle vi fortsætte denne Krig? og dertil siger jeg absolut Ja. Jeg kan fortsætte; for mig selv kan jeg fortsætte Krigen. Thi Seiren tilhører os, derom er ingen Tvivl for mit personlige Vedkommende. Dernæst siger det ærede Medlem: Have vi Raad dertil, til at vente en 10, 20, 30 Aar? Ja, her er det naturligt kun den personlige Opsættelse, som gjør sig gjældende. Jeg siger da: Jeg har Raad til at vente den Tid, thi for mit Vedkommende gjælder det at bevare min grundlovsmæssige Frihed, Friheden i mit Fædreland, at bevare den, saa længe det er muligt. Det har for mig langt større Betydning end i 10, 20, 30 Aar at leve under Trælkeherredømme, naar jeg dog tror, at Friheden en Gang vil seire. For mit personlige Vedkommende har jeg altsaa Raad til at vente. Jeg har den Tro til det danske Folks Frihed, at den har præget sig dybt nok i deres Hjertes til,

at de ogsaa have Raad til at vente. Men Spørgsmaalet kunde vendes om, saa man kunde sige: Have de Herrer Provisorister Raad til at føre Krigen? Have de Midler og Evner dertil? Tro de, at de, som det ærede Medlem fra Thisted (Sagd) vil gjøre gjældende i Dag kunne bilde os ind her, at der er større Styrke samlet om Regjeringen nu end for et Aar siden? De falde fra hver eneste Dag, og naar vi komme til Valg igjen, skulle de Herrer se, at vi aldrig have haft et mere livligt Valg, at de af deres Rigsdagsmænd, der komme i Folkethinget, ville blive valgte med et langt mindre Antal Stemmer, end de nogensinde før ere blevne valgte med, ja, at Udskillige ikke blive valgte. Det kunne De være aldeles paa det Reene med. Spørgsmaalet er kun dette, hvor længe den høie Regjering kan blive ved at regjere med et Mindretal, og et andet Spørgsmaal er dette: Hvor styrer Regjeringen hen? Jeg for mit Vedkommende er ikke i Tvivl om, hvor den styrer hen. Men ville de Herrer ikke sige os det? Hvorfor vil Conseilspræsidenten ikke oplyse os om, hvor han styrer hen, hvad Meningen er, som et æret Medlem, hvis Valgtreds jeg ikke huster, nylig udtalte. Lad os faae at vide, hvad Hensigten er. Hvad er Meningen? Hvorfor kan den høie Regjering ikke sige os det? Derjom vi nu ikke ville høre os under de Grundlovsfortolkninger, Regjeringen gjør gjældende, derjom det nu er vor Hensigt at hævde Grundlovens Bestemmelser, som de ere blevne hævede til Dato, og derjom det er Regjeringens Bestemmelse at fortsætte Kampen, saa vil jeg tillade mig at spørge om Oplosningen, hvad der er Regjeringens Hensigt, hvilke Midler den vil gribe til. Skal hele Landet oversvømmes med Gendarmer, skal hele Landet fyldes med Politi, skulde alle de ledende Mænd i Brummen, skulle alle Rigsdagsmændene fængsles, skulle Høierræder have Lov til at sige og tale, som de ville, medens Oppositionen ikke skal have Lov dertil? Lad os faae ren Besked, saa vide vi, hvad vi have at rette os efter. Det vilde dog være ret tilfredsstillende at vide, hvorledes det skal være. Jeg vil sige til det høie Thing: det er min Overbevisning, at den Kamp, Regjeringen fører nu, vil vare længe, og det er ogsaa min Overbevisning, at det danske Folk er beredt til at staa imod og kæmpe, saa længe det skal være. Der er for mig ingen Tvivl om, at vi nok leve den Dag, da vi se Grundloven hævet i fuld Forstaaelse, den Dag, da Demokratiet fejrer her i Landet, den Dag, da Reaktionen har knækket sin Hals.